

In liefdevolle herinnering

Ton Gerrits

Echtgenoot van **An Gerrits-Peters**

♥ 20-09-1952

☆ 01-07-2026

Ton was de middelste van 3 broers. Samen met Theo en John bracht hij zijn jeugd door op de Stekkenberg.

Hij werkte op de Jelsma, daarna als dakdekker, ijzervlechter en werd voorman. Hij werkte daar met veel plezier.

Hij ontmoette An bij De Linde op zijn 17^e. Liefde op het eerste gezicht. Jong trouwden ze, woonden bij zijn schoonouders in de Lijsterbesstraat, waar Nancy geboren werd. Ze verhuisden naar de Pannenstraat en naar de vd Veldeweg, waar Susan het levenslicht zag.

Ton deed aan judo, voetbalde, lid van de visclub, biljartclub en hondensport.

In 1986 kochten ze hun eigen huis in de Generaal Gavinstraat, waar ze nog met veel plezier wonen. Ton zat 25 jaar in het bestuur van de buurtvereniging. Dat deed hij ook bij zijn club Rood Wit, waar hij hand- en spandiensten verrichtte en lid van verdienste werd. De woensdagochtendklusgroep was ook een belangrijk onderdeel voor Ton bij Rood Wit. Ook bracht hij op de radio vaak verslag uit van de wedstrijd. Met Dien en Jo gingen ze naar de uit/ thuiswedstrijden en de derde helft. Met hen maakten ze ook mooie verre reizen. Ook met z'n tweetjes gingen ze elk jaar.

Ton genoot van zijn werk, tot hij last kreeg van zijn rug en moest stoppen in de bouw en noodgedwongen met vervroegd pensioen ging.

Zeer begaan was hij met zijn 8 kleinkinderen. Met hen was er altijd wel iets te doen; oppassen, supporten bij hun sporten, als taxi fungeren. Later ook als klus-opa. Ook genoot hij van zijn achterkleinkind Melle... "Lekker jonk", zei hij dan. Wat verdrietig dat hij het broertje van Melle dat op komst is, nooit heeft mogen leren kennen.

Dieptepunt was wel het noodlottig ongeval van Luuk. Vaak ging Ton kijken bij zijn voetbalcarrière. De ketting die Ton draagt met de vingerafdruk van Luuk, is hem zeer dierbaar.

De vele Gerritsweekendes weg die hij regelde, waren altijd geweldig. Samen in een groot huis, gourmetten, verstoppertje, spelletjes.

Ook de gezellige avonden, om de 3 maanden met de buurtjes zijn heel waardevol.

Om de 14 dagen ging Ton koffie drinken op maandagmorgen bij zijn broer Theo en schoonzus Nellie. Dit was vaste prik. An was dan bij vriendinnen op de koffie.

Ook de jaarlijkse Petersdag vond hij een mooie dag om bij elkaar te zijn met de familie. Evenals de Gerritsdag die we de laatste jaren ook ingevoerd hebben rondom de geboortedag van zijn moeder.

Met An verveelde hij zich nooit. Hun Vrijmibo was hem heilig, samen op de terras stoelen. Maar ook samen boodschappen doen, winkelen, kermis, carnaval, gezelligheden in het dorp, luisteren naar Spaanse muziek. Echte liefde, samen hand in hand, maatjes, elkaar aanvullen. Ton leest de krant en kijkt op: "Loveyou".

Ton was een behulpzame man, lief, gezellig, sociaal, jong van geest, bij de tijd. Hij zat op Facebook en Instagram.

Ton was een rekenwonder. Het was bizar hoe snel hij een antwoord had op een rekensom.

Typerend voor Ton was dat hij altijd 4 pennen en een kladblok in zijn jas had en in beide broekzakken een katoenen zakdoek. De vaatwasser was zijn domein. Donderdags als de hele kluit was komen eten, was Ton degene die de vaatwasser in ruimde. We deden ook geen poging meer om hem te helpen. Rijstepap als toetje, dat was toch zijn lievelings.

Ton was geliefd bij velen en zal erg gemist worden.

Maar nu moeten we verder. Verder zonder Ton... en dat doen we samen. Samen, maar niet compleet.

Heel erg dank voor jullie aanwezigheid. Doet ons goed!

An Gerrits-Peters

Nancy en John

Kaylee en Gijs, Melle, ♥

Jessie en Tessa

Sanne en Rutger

Luuk 🐶

Elvie en Friso

Kai

Floor

Jelle

